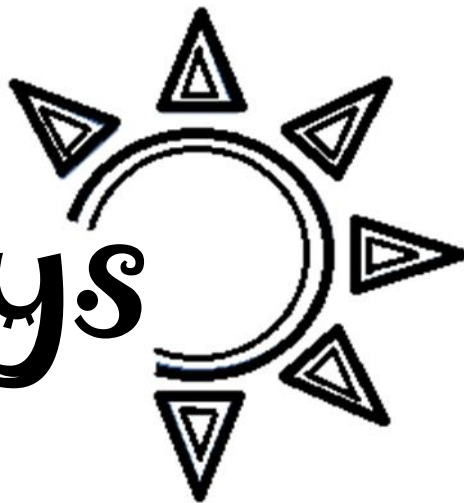

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.
2020 M. SPALIO MĖN. NR. 1 (008)

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 Baigėsi senieji mokslo metai – prasideda naujieji mokslo metai
- 📖 Gimnazijos renovacija ir nuotolinis ugdymas
- 📖 Interviu su naujomis mokytojomis
- 📖 Projekto „Žurnalistikos laboratorija“ baigiamasis renginys Vilniuje
- 📖 Gimnazistės Samanta ir Gabija – politinių debatų organizatorės

BAIGĖSI SENIEJI MOKSLO METAİ – PRASIDEDA NAUJIEJI MOKSLO METAİ

2019-2020 mokslo metais puikiai ir labai gerai besimokančių mokinių būta šiose klasėse: pirmujančios klasės liko IVA (11 mokinių), IIE (11 mokinių) ir IIIB (10 mokinių), o štai ID ir IIIA klasėse puikiai ir labai gerai mokslo metus užbaigė po 4 mokinius. Palyginus šių mokslo metų rezultatus su praėjusių 2018-2019 mokslo metų metiniais rezultatais, matyti, kad 0,7 proc. padidėjo labai gerai besimokančiųjų skaičius ir, deja, beveik 1 procentu padidėjo skaičius mokinių, baigusius metus su neigiamais įvertinimais. Verta paminėti, kad karantino metu pavasarį, prasidėjus nuotoliniam mokymui, puikiai ir labai gerai besimokančių mokinių skaičius padidėjo. Atsižvelgiant į puikiai, gerai ir silpnai besimokančių mokinių skaičiaus pokytį galima kelti prielaidą, kad maždaug 5-10 proc. gimnazijos mokinių nuotolinis mokymasis buvo tinkama mokymosi forma ir leido pasiekti geresnių rezultatų. Puikiai ir labai gerai besimokantys mokiniai susidorojo su nuotolinio mokymosi iššūkiais, nors tai buvo grupė, kuri teigė, kad mokytis tokiu būdu yra labai sunku. Įvertinus skaičių mokinių, kurie II pusmetį 2020 m. pavasarį baigė su neigiamais įvertinimais, galima teigti, kad apie 10 proc. mokinių nuotolinis mokymasis buvo netinkama forma. Dalis mokinių susidūrė su sunkumais, nes nemoka planuoti savo veiklų, nemoka mokytis, neturi tinkamo dienos režimo. Pagrindiniai sunkumai, su kuriais susidūrė mokiniai – skirtingos mokymosi aplinkos, ilgiau trunkantis mokymosi procesas. Mokiniai pabrėžė, kad labai trūksta mokytojo ir mokinio sąveikos, mokytojo pagalbos, paaiškinimo, padrąsinimo.

Tačiau džiugu, kad 80 proc. mokinių gebėjo prisitaikyti prie nuotolinio mokymosi būdo ir siekti rezultato. Taigi galima pasidžiaugti ir brandos egzaminų rezultatais. Šimtukus už lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą gavo Ugnė Bacevičiūtė ir Viktorija Rainytė. Viktorija Rainytė už biologijos egzaminą gavo 99 balus. Anglų kalbos egzamino šimtukininkai: Gintarė Gabrielė Gabšytė, Neringa Gailiūtė, Gerda Lyneburgerytė. Po 99 balus už anglų kalbos egzaminą surinko gimnazistai Matas Kuzminskas ir Agnė Lazdauskaitė. Vienintelis vaikinai šimtukininkas - Armandas Matkevičius, šimtuką gavęs už informacinių technologijų egzaminą. Abiturientai, įvertinti šimtukais ir 99-ukais už valstybinius brandos egzaminus, buvo apdovanoti padėkos raštais, gėlėmis, knygomis apie Jurbarko kraštą.

☺☺ „Įvertinus mokinių ir mokytojų galimybes bei atsižvelgus į ugdymo organizavimo aspektus, nutarta kol kas ugdomąjį procesą gimnazijos I-IV klasių mokiniams tęsti nuotoliniu būdu.“ ☺☺

2020-2021 mokslo metai dėl gimnazijos renovacijos prasidėjo nuotoliniu mokymosi būdu. Gimnazijoje mokosi 522 mokiniai (I klasėse – 127, II klasėse – 131, III klasėse – 140, IV klasėse – 124), taip pat suaugusiųjų klasėse mokosi 6 mokiniai. Įvertinus mokinių ir mokytojų galimybes bei atsižvelgus į ugdymo organizavimo aspektus, nutarta kol kas ugdomąjį procesą gimnazijos I-IV klasių mokiniams tęsti nuotoliniu būdu, vykdant mokomųjų dalykų konsultacijas mišriu mokymo organizavimo būdu.

Parengė direktorės pavaduotoja ugdymui Renata Streleckienė

GIMNAZIJOS RENOVACIJA IR NUOTOLINIS UGDYMAS

Nesuklysimė pasakydami, kad šiais mokslo metais jautriausia tema, kalbant apie gimnaziją, tiek mokiniams, jų tėvams, tiek mokytojams ir administracijai yra vykstanti renovacija bei nuotolinis ugdymas. Rugsėjo pradžioje kunkuliavo aistros, vyko nedidelis piketas, kuriame mokiniai išsakė pageidavimą kuo greičiau grįžti į klases ar atrasti kitą, jiems priimtina mokymosi būdą. Paradoksas – nuo neatmenamų laikų vaikai stengiasi išsisukti nuo pamokų, nenori eiti į mokyklą, svajoja apie atostogas, o čia – reikalavimas leisti į klases. Pasidomėjome, ką šia aktualia tema mano gimnazistai, jų tėvai, Gimnazijos tarybos pirmininkė Jurgita Kazinevičienė bei mokyklos direktorė Vida Greičiūtė.

Gimnazistai

Paklausti, ką mano apie nuotolinį mokymąsi, jo naudą, gimnazistai pripažįsta, jog tai labai sunkus procesas tiek mokiniams, tiek mokytojams. Tačiau tai yra naudingiau negu išvis nesimokyti. 4C klasės mokinė Gabrielė Antanaitytė sako: „Mokintis nuotoliniu būdu yra sunku, tačiau mes to pakeisti negalime. Manau, kad mokymosi nauda priklauso nuo kiekvieno mokinio, jeigu tai yra mokinio prioritetas, tuomet nuotolinis mokymasis turės naudos.“ Tačiau 2D klasės mokinė Monikai Dobilaitei atrodo kitaip: „Mano nuomone, tai mokymasis naudotis informacija, o ne ją žinoti, nauda iš tokio mokymosi yra labai minimali. Krūvis gal ir nepadidėjo, bet streso lygis tai gerokai didesnis, niekur nėra konkretumo, o tai kelia susirūpinimą bei nerimą ir galų gale viskas atsiliepia mano mokymuisi.“ 3 klasių gimnazistai tvirtina, kad nors krūvis nepadidėjo, bet reikia daugiau dirbti savarankiškai, todėl kartais ima atrodyti, kad daug užduodama kai kurių dalykų pamokose.

„Nusibodo sėdėti namuose, pasiilgo socialinio gyvenimo, fizinio kontakto.“

Pasiteiravus, ar norėtų grįžti į gimnaziją ir kodėl, mokiniai sako, kad nori, nes nusibodo sėdėti namuose, pasiilgo socialinio gyvenimo, fizinio kontakto – nori susitikti su bendraklasiais, o ir nuo kompiuterio ekrano nuolat skauda akis, stuburą, be to, mokymasis klasėse būtų

efektyvesnis. Mokinė Monika Dobilaite, paklausta, ar pasiilgo klasės draugų, mokytojų, neslepia jaudulio: „Pasiilgau, labai jautrus klausimas, žinokite...“

Žinoma, rūpėjo išgirsti, ką mokiniai galvoja apie rugsėjo mėnesį vykusį protestą. 3 klasės gimnazistas sakosi dalyvavęs jame: „Streikui pritariu, manau, kad tai buvo puikus būdas mokiniams išreikšti savo interesus.“ 4 klasės mokinė teigia: „Manau svarbu, kad streikavome, nes taip parodėme, kas mums nepatinka ir ką norėtumėm keisti.“ Žemesnių klasių mokinių nuomone, yra svarbu išsakyti savo poziciją, nebijoti, būti pilietiškiems.

Taigi, nuotolinis ugdymas mokiniams daug džiaugsmo neteikia, pasak jų, „nepatinka nuolatinis sėdėjimas namuose, prastėja rega, daug savarankiško darbo“, yra „sunkiau susikonzentruoti į vedamą pamoką, taip pat sunku paskirstyti savo laiką, skirtą namų darbų atlikimui“, bet „patinka, kad nereikia uniformos ir visada viskas po ranka“.

Tėvai

Pasiteiravus tėvų, ar jie patenkinti, kad vaikai mokinasi nuotolinio mokymosi būdu, nebuvo vienareikšmio atsakymo: „Esu nepatenkinta, nes blogėja mokymosi kokybė, o 12 klasėje tai labai blogai, labai nukentės išsilavinimo kokybė, o tai atsilieps ir egzaminų rezultatams“, „Nėra kito pasirinkimo. Mokymasis vyksta, tačiau jis nėra toks efektyvus kaip mokykloje, per daug viskas palikta mokinio savarankiškumui, laisvei. Manau, vaikų žinios bus prastesnės, pažymiai žemesni, vaikai sėdi namuose, jiems trūksta socializacijos, gyvo bendravimo su bendraamžiais ir mokytojais. Nuotolinis mokymas turėtų būti taikomas tik ekstrinėmis karantino sąlygomis“, „Nesu patenkinta, nes vaikas darbo vietoje nesusikaupia, pamokų temos yra išdėstomos geriau mokykloje nei nuotoliniu būdu.“

„Noriu palinkėti ir gimnazistams, ir mokytojams kantrybės, žinių troškimo ir sveikatos!“

Apie gimnazijos remontą tėvai kalbėjo linksmiau: nors ir manė, jog remontą reikėjo daryti vasaros atostogų metu, bet sutiko, jog bus daug mieliau mokiniams mokytis atnaujintoje įstaigoje, jog remontas buvo nepaprastai reikalingas – mokykla buvo ganėtinai šalta. Tėvai nerimauja: „Būtų gerai, kad remontas greičiau pasibaigtų, nes viskas vyksta vėžlio greičiu, norėtusi, kad vaikai grįžtų į mokyklas.“ Vienos gimnazistės mama sako: „Nuo savęs noriu palinkėti ir gimnazistams, ir mokytojams kantrybės, žinių troškimo ir sveikatos!“ (nukelta į 3 psl.)

(tęsinys iš 2 psl.)

Pokalbis su Gimnazijos tarybos pirmininke Jurgita Kazinevičiene

Papasakokite, kaip Jums sekasi mokinti mokinius nuotoliniu būdu? Ar krūvis skiriasi nuo kontaktinių būdu vykstančių pamokų?

Mokinti mokinius anglų kalbos nuotoliniu būdu tikrai galima. Mažiau šurmulio negu klasėje, daugiau parankinės mokomosios medžiagos, kurios klodai slypi interneto platybėse. Svarbiausias mokytojo uždavinys ją rasti ir tinkamai panaudoti ugdymo procese.

O dėl krūvio, tai, mano manymu, jo kur kas padaugėjo mokytojui ir gerokai sumažėjo mokiniui. Kadangi yra tokia tvarka, kad 50% pamokų vyksta vaizdo konferencijose ir kita dalis skiriama savarankiškam mokinio darbui, kai mokytojas realiu laiku teikia konsultacijas, akivaizdu, kad mokinyms mažiau apkrautas.

Kaip sekasi prisiderinti prie visų technologinių naujovių, programų, kuriose vyksta pamokos?

Visko būna, bet niekada nesi vienas. Kai kada padeda kolegos, kartais pagelbsti netgi mokiniai savo patarimais. Aš pati labai džiaugiuosi šiais visais technologiniais iššūkiais. Žmogus yra gana tingus sutvėrimas, na, bet kai gyvenimas gerai prispaudžia, gali nuversti kalnus. Ir aš taip jaučiuosi, tarsi per šį laikotarpį jau ne vieną, bet keletą tų kalnų būčiau įveikus.

Ką galite pasakyti apie remonto darbus, vykstančius gimnazijoje šiuo metu?

Turiu dvejopą nuomonę šiuo klausimu. Pirma, aš labai džiaugiuosi, kad mokykla atsinaujins. Seniai to reikėjo, bet, tik papūtus naujiems vėjams, viskas sparčiai pajudėjo. Kita vertus, darbai vyksta per lėtai, ir man, kaip Gimnazijos tarybos

pirmininkei, tai yra didžiulis galvos skausmas.

Praėjusį mėnesį mokiniai streikavo, reikalavo gauti patalpas kontaktinėms, gyvoms pamokoms. Ką manote apie tai, buvote už ar prieš streiką?

Vėlgi mano nuomonė nėra vienareikšmiška šiais klausimais. Daug ko galima norėti, galima užsimerkti, užsikišti ausis ir tikėti tik savo išsigalvotomis tiesomis, bet faktų kalba daug tikslesnė. Tokioje gimnazijoje, kokia ji buvo prieš mėnesį ir tebėra šiandien, dirbti negalima, netgi pavojinga. Tam pritarė vienbalsiai Gimnazijos taryba jau dviejuose posėdžiuose.

Iš kitos pusės džiaugiuosi, kad mokiniai turi savo poziciją ir ją išreiškia. Taip ir užauga pilietiški ir drąsūs žmonės.

Ar pasiilgote pamokų gimnazijoje, kai galite matyti visus vaikus, sėdinčius klasėje? Kodėl?

Tikrai pasiilgau. Tiesioginio bendravimo technologijos neatstos. Norisi šypsena atsakyti į mokinio šypseną. Tačiau

iš kitos pusės viliuosi, kad nuotolinis mokymas apsaugo mūsų gimnazistus ir mokytojus nuo užkrato. Argi tai nėra svarbiausia, saugoti savo ir kitų sveikatą?

Ar norėtumėte kažką pridurti nuo savęs?

Visiems norėčiau palinkėti puoselėti bendruomeniškumo, geranoriškumo, nuoširdumo jausmą, juk visi sėdime vienoje valtyje - tik nuo mūsų pačių priklauso, kokie būsimės po šios krizės.

Pokalbis su gimnazijos direktore Vida Greičiūte

Nespėjus baigtis mokyklos remontui, šie mokslo metai prasidėjo nuotoliniu būdu. Kodėl, Jūsų nuomone, remonto darbai prasidėjo vasaros atostogų pabaigoje?

2020 m. birželio mėnesio antroje pusėje Jurbarko rajono savivaldybė pasirašė sutartį su rangovais (UAB „Vilungės statyba“) dėl remonto darbų atlikimo. Už gimnazijos darbų atlikimą ir jų priežiūros vykdymą atsakinga ne gimnazijos administracija, o savivaldybė. Remonto darbų vykdymą vasaros laikotarpiu lėmė ir tai, kad mūsų gimnazija buvo paskirta brandos egzaminų vykdymo centru.

Ar jums padidėjo darbo krūvis įvedus nuotolinį mokymą?

Be abejo, mokytojams ir gimnazijos administracijai padidėjo darbo krūvis organizuojant ir vykdant nuotolinį mokymą.

Kada, Jūsų nuomone, mokiniai galės grįžti ir tęsti mokymąsi mokykloje?

Mokiniai grįžti į klases ir tęsti mokymąsi mišriu ar kasdieniu mokymosi organizavimo būdu galės tada, kai ugdymo(si) sąlygos atitiks higienos reikalavimus ir būtinas sąlygas dėl Covid 19.

Rugsėjo mėnesį vyko mokymo procesu nepatenkintų mokinių streikas. Kokia Jūsų nuomonė apie tai? Ar tikėtėtės tokio mokinių sukilimo ar kažko panašaus?

Gyvename laisvoje šalyje ir kiekvienam iš mūsų yra suteikta laisvė viešai išreikšti savo nuomonę. Gimnazistai piketo metu ir išsakė mintis dėl nuotolinio mokymo. Bet kito pasirinkimo dėl mokymo organizavimo nėra.

Kaip manote, ar mokymasis nuotoliniu būdu nepakenks mokinių mokymosi bei abiturientų brandos egzaminų rezultatams?

Mes visi: mokiniai, mokytojai, administracija, norime kiek galima greičiau grįžti į pamokas. Kiekvieną dieną bendraujame su darbus atliekančiais rangovais, pastebėję nesklandumus informuojame savivaldybę ir stengiamės, kad darbai vyktų sklandžiau ir didesniu tempu. Manychiau, kad mūsų gimnazistai yra sąmoningi, atsakingi ir nuotolinis mokymas(is) neigiamos įtakos rezultatams neturės. Be to, mokytojai konsultuoja mokinius „gyvai“ konsultacijų metu. Taigi, nuotolinio mokymo metu mokiniams yra sudarytos sąlygos mokytis ir siekti gerų rezultatų.

Ar norite kažką pridurti nuo savęs? Mokiniam, neturintiems kompiuterių, suteikta galimybė naudotis gimnazijos kompiuteriais namuose. Be to, gimnazijos skaitikloje yra įrengtos mokymo(si) darbo vietos.

Dėkojame direktorei ir Gimnazijos tarybos pirmininkei už išsamius atsakymus.

Parengė Jaunujų žurnalistų būrelio narės Meda Kvietkutė, Viltė Kazlauskaitė, Daina Povilaitytė, Meida Petravičiūtė

GIMNAZIJOJE PRADĖJO DIRBTI NAUJOS MOKYTOJOS – SUSIPAŽINKIME IŠ ARČIAU

Interviu su Loreta Aniulienė – chemijos mokytoja

Kaip nusprendėte tapti mokytoja(-u)? Ar buvo kas paskatino, o gal kaip tik bandė atkalbėti nuo šios profesijos?

Iš tikrųjų mokytoja būti nesiruošiau, norėjau visada studijuoti mediciną, bet tais laikais, kada aš mokiausi mokykloje, kažkaip tiesiog nepasitikėjau savim ir išsigandau tų stojamųjų egzaminų, nes buvo labai sudėtinga, sunku. Sovietinis laikmetis buvo, buvo visokių šiaip negerų dalykų, būdingų tam sovietiniam laikotarpiui.

Kaip išsirinkote studijų kryptį?

Man tiesiog patiko chemija ir sugalvojau, kad aš noriu daugiau sužinoti apie chemiją, įstojau į chemijos ir taikomųjų darbų specialybę ir džiaugiuosi. Tiesiog taip ir pasirinkau.

Iš kur semiatės įkvėpimo, juk mokytojas privalo nuolat tobulėti, būti originalus ir įdomus šiuolaikiniams mokiniams. Ar tai sunku?

Esu smalsi, domiuosi daugeliu dalykų: domiuosi ne tik chemija, domiuosi biomedicina, biomechanika, skaitau įvairius straipsnius, dalyvauju daugelyje grupių feisbuke, kur dalinamės patirtimi, dalyvauju daugelyje seminarų. Tiesiog man pačiai daug kas įdomu, aš noriu visą laiką tobulėti. Bendrauju su įdomiais žmonėmis ir pati tiesiog ieškau naujų dalykų, nes mane domina tie nauji dalykai, mane „veža“ iššūkiai, kažkokios naujienos, visa tai, kas nauja, įdomu, kas dar nepatirta.

Kuri Jūsų darbo dalis sunkiausia?

Nežinau, man nėra nieko sunkaus. Aš myliu savo mokinius, gerbiu juos, man svarbus kiekvienas mokinys, man nėra kažkokių didelių sunkumų, puikiai sutariu su mokiniais ir tai svarbiausia. Nežinau, nėra kažkokių sunkumų, kuriuos įvardinčiau dideliais.

Ar mokytojo darbas siejasi su asmeniniu Jūsų gyvenimu? Galbūt ir namie kartais tampate „mokytoja“?

Vaikai jau mano užaugę, tai kaip ir namuose mokytoja nebūnu, tačiau dirbu tą darbą mokytojos, trenerės, bendradarbiauju su Jurbarko r. savivaldybės visuomenės sveikatos biuru, vedu pilateso mankštą, bendradarbiauju su Trečiojo amžiaus universitetu, vedu senjorams pilateso mankštą, todėl tampa mokytoja ir už mokyklos ribų.

Ką patartumėte jaunimui, norinčiam pasirinkti pedagogo profesiją, bet galbūt bijantiems tai padaryti?

Patarčiau tiesiog nebijoti ir pabandyti. Nebijoti, reikia tiesiog bandyti, jeigu tu niekada nepabandysi, tada ir nesužinosi. Taip, šiuolaikinis laikmetis yra kitoks negu buvo tada, kai aš buvau mokinė, studentė. Pačioje pradžioje, kada aš pradėjau dirbti, buvo visai kitokie mokiniai, dabar vėl kitokie mokiniai, bet visada galima rasti bendrą kalbą. Mokiniai geri ir puikūs, tikrai galbūt reikia to priėjimo kitokio. Aš patariu, būkit mokytojais, bus smagu.

Kaip jaučiatės mūsų gimnazijoje? Kas Jums čia patinka, o kas nepatinka, yra nemalonu?

Kol kas viskas patinka, tiesiog aš galvoju, kad nuo paties žmogaus viskas priklauso: tas patikimas ar nepatikimas. Aišku, yra dalykų kartais, kurie lyg ir suerzina, kur, atrodo, galėtų būti galima kitaip daryti, galima būtų naujoviškiau, inovatyviau kažką daryti, bet atsiremi į tą kiek kitokį požiūrį, tiesiog priimi tai. Viskas yra gerai, viskas man patinka, svarbiausia mokiniai geri, puikūs.

Ko palinkėtumėte mokiniams ir kolegoms mokytojams?

Mokiniams palinkėčiau būti smalsiems, visada eiti tik į priekį, niekada nestovėti vietoje, nes tas stovėjimas vietoje padaro žmogų visai nepritampantį prie visuomenės. Judėkit, skaitykit, būkit fiziškai aktyvūs, protiškai, dvasiškai, lankykit būrelius, sporto kolektyvus, dramos, muzikos būrelius, tiesiog judėkit visom prasmėmis. Aš linkiu tiek ir kolegoms, tiek ir mokiniams judėti į priekį visomis prasmėmis.

„Aš linkiu tiek ir kolegoms, tiek ir mokiniams judėti į priekį visomis prasmėmis.“

Ką dar norėtumėte pridurti?

O norėčiau pridurti, kad kiekvienas mokinys man labai svarbus, nesvarbu, kokie jo gebėjimai - ar jis mokosi patenkinamu lygmeniu, ketvertais, penketais, ar jis mokosi aukščiausiu lygmeniu. Aš nuolat kartoju savo mokiniams, kad jie yra man svarbūs ir visada jiems sakau: jeigu aš jus pabaudžiu ar sudrausminu, tai, žinokit, vien tik dėl to, kad jūs man esat labai svarbūs.

Ačiū už atsakymus.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelis narė Gabija Rinkevičiūtė

GINNAZIJOJE PRADĖJO DIRBTI NAUJOS MOKYTOJOS – SUSIPAŽINKIME IŠ ARČIAU

Interviu su Daiva

Vazniene – rusų kalbos
mokytoja

**Kaip nusprendėte tapti
mokytoja? Tai buvo
Jūsų svajonė?**

Na, kažkada anketas mokykloje pildydavome. Atsimenu, pirmą anketą pildžiau ketvirtoje klasėje. Auklėtoja išdalino: kuo norėtumėte būti užaugę? Ten parašiau, kad norėčiau būti mokytoja. Paskui, gal 7 ar 8 klasėje, norėjau būti kirpėja. 10 klasėje – geologe, bet supratau, kad ne mano galbūt galiom, nes ten reikia labai gerai mokėti chemiją, matematiką ir tikrai ten jau aš nepateksiu. Bet kažkaip vis tiek visą laiką mane traukė mokytojo darbas. Mėgau labai rusų literatūrą skaityti, filmus žiūrėti, labai didelę įtaką turėjo rusų kalbos mokytojos. Visą laiką galvojau, kaip smagu (toks jaunatviškas maksimalizmas) taisyti sąsiuvinis, aiškinti, rašyti penketukus (anoje penkiabalėje sistemoje), drausminti klasę.

O kur semiatės įkvėpimo? Juk dabar jau kitokie laikai, technologijos keičiasi, reikia vis naujų idėjų mokinant vaikus. Kaip su tuo susitvarkote?

Tiesiog motyvuojau save. Matau tas idėjas, matau vaikų poreikius, mato visi, kaip viskas keičiasi, kinta ir tada ieškai, ką savo srityje galėtum tokio įdomesnio rasti, kad sudomintum vaikus. Dabar, kaip sakoma, internetas visagalis (juokiasi). Gali nurodyti, kokį filmą pažiūrėti, kokią dainą paklausti, pažaisti žaidimą, skaičiuoti su mažesniais vaikučiais, su vyresniais vėlgi visokiausių veiklų randi. Dabar kalbų dienai uždaviau vaikams namų darbą atlikti. Žinoma, ne visi, bet kas atliko, stengėsi, padarė tą namų darbą labai gerai. Tikrai, nei vienos klaidos nebuvo. Įsijungė į tai nemažai vaikų. Aišku, buvo dešimtokams skirtas šitas dalykas, bet maždaug pusę vaikų tai tikrai noriai dalyvavo.

Ką darbe maloniausia yra daryti, o kas yra sudėtinga?

Sunku atsakyti, kas smagiau. Vis tiek mūsų darbas yra žinių teikimas, o mokiniams turbūt yra sunkiausia išklausti apie gramatines formas, naujų kalbos struktūrų aiškinimą, taikymą. Bet vadovėliai puikūs, tad išklausom, pasimokom, paskui kažko ieškau, kad būtų vaikams lengviau įtvirtinti išeitas temas. Man sunku pasakyti, kas sudėtinga. Galbūt yra sunkiausia, kai jauti, kad mokinyš neturi motyvacijos, jo visiškai neina sudominti, jis tik žiūri į laikrodį.

Rusų kalbos mokytojos darbas kaip nors siejasi su Jūsų asmenininiu gyvenimu?

Na, nelabai su manim šeimoj nori kažkas kalbėti rusiškai, bet, aišku, kai vaikai augo, kad nesuprastų ko nors, tai pakalbėdavom rusiškai. Dabar dar sūnus dešimties metų, tai dar galima pasakyti ką nors, kad jis nesuprastų, bet kai ką jau ir jis supranta. O šiaip, aišku, aš, kaip rusų kalbos mokytoja, mėgstu skaityti knygas originalo kalba, mėgstu žiūrėti klasikinius filmus rusų kalba. Na, o kelionės po Rusiją jau buvo seniai. Sankt Peterburgas, Maskva... dabar jau gan sunku nuvažiuoti. Labai norėčiau nuvažiuoti, jeigu galėčiau, nes nepaprastai noriu aplankyti Kariją.

Ką patartumėte jaunimui, norinčiam pasirinkti pedagogo profesiją?

Aš patarčiau apsispręsti ir pagaltvoti, ar tikrai nori dirbti mokytojo darbą. Čia, kaip sakant, kaip einant į kunigystę turbūt (juokiasi). Ar tu tikrai nori būti mokytoju? Labai gaila, kai studentai mokosi daug metų ir paskui diplomo nepanaudoja, tų visų sukauptų žinių, to, ką mokėsi. O šiaip, jeigu myli vaikus, jeigu esi idealistas ir nori daug duoti, matyti vaikų susižavėjimą, smalsumą, tavo duotų žinių panaudojimą, matyti, kad pavyko pamoka, tai yra didžiausias tau atlygis. Mokytojo laukia vis naujos žinios, nuolat tobulėjama, tad jeigu jūs tikrai jaučiate pašaukimą, tai jokių būdu nesakau „stop“, nes jeigu širdis sako: taip, aš to labai noriu, čia mano vieta gyvenime, tada sakau – pirmyn!

Kaip jaučiatės mūsų gimnazijoje?

Tiksliai negaliu atsakyti į šį klausimą, nes vyksta nuotolinis mokymas, daugumos mokinių aš nepažįstu, net negalėčiau įvardyti kurio nors vaiko vardu. Bet trečdalį mokinių aš pažįstu. Žinau tuos, kurie yra atėję iš Vytauto Didžiojo progimnazijos, kitus vaikus atsimenu, jie yra dalyvavę mokyklinėse olimpiadose, o kiti šiaip pasisveikina, žino turbūt, kad mokytoja esu. Man viskas patinka, tik aš laikiu, kad greičiau baigtųsi nuotolinis mokymas, kad galėtume susitikti, nes man, kaip kalbos ir literatūros mokytojai, tai yra labai svarbu, labai aktualu. Emocingas žmogus esu, tad norisi gyvo kontakto. Be to, aš pati esu baigusi šią mokyklą, dar vadinosi ji Jurbarko pirmoji vidurinė mokykla. Svetlana Stankevičienė buvo mano rusų kalbos mokytoja. Prieš tai dirbusi Laima Stanislovaitienė irgi buvo mano rusų kalbos mokytoja. Tai tos mokytojos, kurios įkvėpė sekti jų pėdomis. Yra man pažįstami ir pastatai, ir patalpos... Kai aš einu pro gimnaziją, gimnazijos kiemu, tai man primena praeitį, kai buvau mokinė, ir gera, kad dabar čia pradėjau dirbti.

Ko palinkėtumėt mokiniams ir kolegoms?

Norėčiau palinkėti kolegoms (nors banalus, bet labai svarbūs žodžiai) sveikatos, ištvermės ir geranoriškumo, o mokiniams, visų pirma, gerbti mokytoją, kiekvieną mokytoją, suprasti, kad mokytojas nori tau atiduoti dalelę savo žinių, dalelę savo jausmų, dalelę savo širdies. Žinoma, mokytojos taip pat turi suprasti ir gerbti mokinį, kad būtų toks abipusis pasitikėjimas, nes tai yra labai svarbu.

Ačiū už atsakymus.

Parengė Jaunujų žurnalistų būrelis narė Emilija Klimaitė

GINNAZIJOJE PRADĖJO DIRBTI NAUJOS MOKYTOJOS – SUSIPAŽINKIME IŠ ARČIAU

Interviu su Vilma Strončikiene – matematikos mokytoja

Turbūt visi sutiksime su teiginiu, kad mūsų metuose yra dvi naujos pradžios. Viena – Sausio 1-oji, kai dauguma išsikelia naujus tikslus ir pažada sau pagaliau padaryti tai, ko neįvykdė praeitais metais. Kita – Rugsėjo 1-oji, labiausiai vertinama tu, kurie pradeda naujus mokslo metus. Šiomet, Mokslo ir žinių šventės dieną, gimnazijoje švarų lapą atvertė keletas šaunių mokytojų. Viena iš jų – matematikos mokytoja Vilma Strončikienė, kuri noriai sutiko duoti interviu ir leisti visiems ją geriau pažinti. Po nedidelės įžangos pradėjome pokalbį nuo pirmojo klausimo:

Kaip nusprendėte tapti mokytoja? Ar buvo, kas paskatino, o gal kaip tik bandė atkalbėti nuo šios profesijos?

Dar būdama maža mergaitė lauke su draugėmis žaisdavau ne vien su lėlėmis, bet ir „mokyklą“. Atsimenu, rašydavome diktantus, kuriuos vėliau tikrindavome, spręsdavome matematikos uždavinius, turėjome pasikabinusios namie ant durų pamokų tvarkaraščius. Taip su šia idėja ir keliavau gyvenimo keliu. Jau paaugusi, mokykloje, turėjau galimybę pavaduoti sergančias mokytojas. Tai buvo puiki praktika prieš imantis šios profesijos. Tiesa, buvo viena kolegė mokytoja, bandžiusi atgrasyti nuo sunkios pedagogės duonos, bet vis tik po ilgų dvejonių nusprendžiau pabandyti.

O kaip išsirinkote studijų kryptį?

Visuomet planavau studijuoti rusų kalbą, bet stojant įtaką padarė bendrąklasė, pasirinkusi matematiką. Taip pat tai, kad uoliai mokiausi šį dalyką ir, be abejo, labai prisidėjo mane neprotiškai žavėjusios mokytojos Dalia Kondrotaitė ir Roma Kavaliauskienė. Jos abi man buvo autoritetai.

Iš kur semiatės įkvėpimo, juk mokytojas privalo nuolat tobulėti, būti originalus ir įdomus šiuolaikiniams mokiniams?

Kad ir kaip skambiai šis pasakymas nuskambėtų, bet manau, kad tai duota. Nuo pat vaikystės turime du pasirinkimus: puoselėti mummyse slypintį nedidelį aktorių arba ne. Dar darželyje deklamuojame eilėraščius, paaugę einame į būrelius ir muzikos mokyklas, išmokstame būti prieš žiūrovą, save pristatyti, nebijoti savo paties balso. Laikui einant įprantame gyventi tą visuomeninį gyvenimą, būtent todėl visus savo ugdytinius skatinu nebijoti stotis ant scenos, prieš žiūrovą.

Į klausimą, ar sunku būti originaliam ir įdomiam, mokytoja Vilma Strončikienė atsakė labai nuoširdžiai.

To neįmanoma suvaidinti. Viskas pavyksta natūraliai, tiesiog toks esi. Žinoma, visada reikia jausti, ar tas

„originalumas“ nėra perspaustas, ar tai neerzina aplinkinių.

Kokia sunkiausia Jūsų darbo dalis, kur laukia didžiausi iššūkiai? O kas maloniausia?

Sakyčiau, kad didžiausias iššūkis – nesumenkinti mokinių noro pasiekti sėkmę mano dėstomame dalyke ir tuo pačiu metu sugebėti dirbti profesionaliai. Kiekvienas mokytojas su savo mokomuoju dalyku suteikia mokiniui dalelę drąsos ir pasitikėjimo savimi arba atvirkščiai.

Ar mokytojos darbas siejasi su asmeniniu Jūsų gyvenimu? Galbūt ir namie kartais tampate mokytoja?

Atsiriboti nuo mokytojos darbo išties sunku, bet reikia suprasti, kada geriausia ir vėl tapti žmona arba mama. Iškilus klausimui, ar eiti taisyti jau kelinta diena laimingai gulintį sūsiuvinius, ar pagaminti šeimai vakarienę, visuomet mieliau rinksiuosi šeimą. Su kiekvienais metais mokytojas vis tols savo mokinių atmintyje, o šeima išbus kartu iki gyvenimo galo.

Ką patartumėte jaunimui, norinčiam pasirinkti pedagogo profesiją, bet galbūt bijančiam tai padaryti?

Prieš stojant reikia rasti progą pabandyti vesti pamoką, atsistoti į mokytojo, vadovo, vietą. Svarbu įsitikinti, kad gebi valdyti auditoriją, kad sekasi koncentruotai ir aiškiai perteikti informaciją.

Kaip jaučiatės gimnazijoje? Kas Jums čia patinka, o kas nepatinka, yra nemalonu?

Norėjau ir ieškojau vyresnio amžiaus auditorijos. Gera matyti tą vėlesnį laiko tarpą, dalyvauti jame, įsiliesti į visas ugdytinių laimes ir nelaimės. Ilgėjausi pamatyti tai, kas vyksta toliau. Dabar smagu girdėti iš anapus mikrofono atsiliepiantį jau vaikus ir merginas, sutikti juos gatvėje, tokius dailiai nuaugusius. Patinka dar ir tai, kad galima šnekėti vis platesnėmis ir gilesnėmis temomis, daugiau nuveikti, ko, deja, dėl amžiaus skirtumo, natūraliai nepavyksta padaryti su jaunesniais mokinukais.

Ką norėtumėte palinkėti visiems skaitantiems?

Mokiniams linkiu išmokti planuoti savo laiką ir išdrįsti garsiai, balsu klausti mokytojos. Mokytojams – išmokti kalbėti glaustai ir aiškiai, stengtis išnaudoti kiekvieną minutę. Tėveliams – kantrybės ir supratingumo, o mokyklos vadovybei ir toliau tvirtai ir užtikrintai vesti mus visus šiuo nelengvu išbandymų keliu. O visiems kartu šioje susiklosčiusioje situacijoje, vykstant nuotoliniam ugdymui, norėčiau palinkėti sėkmingos gyvenimo vadybos.

Ačiū už atsakymus.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Eglė Pranckutė

GIMNAZISTĖS SAMANTA IR GABIJA – POLITINIŲ DEBATŲ ORGANIZATORĖS

Turbūt esate pastebėję, kad mūsų gimnazijos mokiniai aktyviai dalyvauja įvairiausiose veiklose, vykstančiose tiek mūsų krašte, tiek šalyje. Būtų keista, jei svarbiausias įvykis – rinkimai į LR Seimą – būtų likęs nepastebėtas. Štai dviem aktyvioms merginoms Gabijai Urbšaitytei ir Samantai Lopetaitytei iš 3A klasės kilo mintis surengti debatus.

Kas paskatino gimnazistes tai padaryti? Gabija sako, kad apie šią veiklą išgirdusi dar šių metų pavasarį. Nors ji niekada nebūtų pagalvojusi, kad tai yra įdomu ir kad gali prisidėti prie debatų organizavimo, tačiau sudomino „Žinau, ką renku“ platforma, kuriai mergina ir šiuo metu priklauso. Tai Lietuvos jaunimo iniciatyva, siekianti stiprinti politikų atskaitomybę ir jų dialogą su piliečiais. „Už galimybę savanoriauti norėčiau padėkoti partnerei Samantai Lopetaitytei, kuri paragino išbandyti savo jėgas, bei Kamilei Pernarauskaitei už tai, kad įtraukė ir supažindino mus su šio pobūdžio veikla“, - dėkoja Gabija Urbšaitytė. Samanta Lopetaitytė, dalyvaujanti šioje veikloje paskatinta geros draugės, buvusios gimnazistės Kamilės Pernarauskaitės, sako, kad nešališko politikos stebėsenos savanorių tinklo „Žinau, ką renku“ savanorių tikslas - siekti, kad Lietuvos politikai būtų atskaitingi rinkėjams, todėl merginos ir skatina piliečius sąmoningai dalyvauti viešajame gyvenime ne tik prieš rinkimus, bet ir po jų. „Prieš rinkimus organizuojame debatus, kad rinkėjai galėtų atrasti argumentų, kodėl balsuoti už vieną ar kitą kandidatą“, - sako Samanta Lopetaitytė.

„Merginos ir skatina piliečius sąmoningai dalyvauti viešajame gyvenime ne tik prieš rinkimus, bet ir po jų.“

Įdomu sužinoti, kaip gimnazistėms sekėsi suplanuotą veiklą įgyvendinti, ar neiškilo kokių nors sunkumų. Išpūdziais dalijasi Samanta: „Kadangi Kamilė ne tik gera draugė, bet tuo pačiu metu ir savanorė bei mano mentorė, nebuvo be galo sunku, nes ji atskleidė savo organizavimo patirtį. Taigi galėjau iš anksto nuspėti apie galimus sunkumus ir sugalvoti, kaip juos išspręsti. Be to, labai greit sulaukdavau pagalbos iškilus įvairiems

klausimams. Jurbarko savanoriaujame kartu su drauge Gabija – abi šiuos debatus ir organizuojame. Manau, kad sunkumų kažką darant iškyla visada, taigi jų teko ir man. Labai jaudinausi, kad kažkas nepavyks, buvo sunku susisiekti su kai kuriais kandidatais, renginio metu kilo smulkių techninių nesklandumų, bet bendrai paėmus pirmuosius debatus laikau tikrai vykusiais ir tikiuosi, kad antrieji bus dar geresni.“ Štai ką apie savo patirtį pasakoja Gabija: „Pradžioje net nenutuokiau, nuo ko reikės pradėti, kaip viską reikės sudėlioti, kad neiškiltų jokių nesklandumų. Visa tai padėjo išsiaiškinti vasaros pabaigoje vykę mokymai, juose susipažinome su žurnalistais, kurie dalinosi savo patirtimi, įgyta moderuojant debatus. Be to, teko bendrauti ir su pačiais politikais. Įvairiausi užsiėmimai per tas dienas praplėtė akiratį. Ši patirtis padėjo surengti 1-ojo turo debatus. Žinoma, jaudulys, nepasitikėjimas savimi, papildomi darbai bei mintys kišo koją, bet Kamilės pagalba ir „Žinau, ką renku“ bendraminčių palaikymas padėjo įveikti problemas.“

„Beje, norėčiau paskatinti visus moksleivius nebijoti ką nors bandyti, nes tik taip atrasite patys save.“

Ši veikla gimnazistėms neįtikėtinai vertinga. Pasak Gabijos, buvo įgyta naudingos informacijos apie komunikaciją su politikais, parlamentinę demokratiją bei Seimo nario kompetencijas, patobulėjo organizaciniai gebėjimai. Samanta sako, kad savanorystė „Žinau, ką renku“ davė tikrai labai daug: „Visų pirma susipažinau su daug be proto nuostabių žmonių, su kuriais bendravimas nenutrūks dar ilgai. Per mokymus supratau, kad ir kokie unikalūs ir skirtingi esame, turėdami bendrą tikslą ir siekius, tampame viena nežmoniškai stipria jėga, galinčia versti kalnus.“ Gimnazistė džiaugiasi, kad pagerėjo jos komunikaciniai, organizaciniai gebėjimai, pasisemta daug naudingų žinių, įgauta motyvacijos ir pasitikėjimo savimi.

Gabija Urbšaitytė nori pasidžiaugti ir padėkoti Aušrinei Diržinskaitei ir Guodai Vaitiekutei, kurių atsidavimas šiai veiklai bei jaunimui visoje Lietuvoje kelia žavesį ir nuostabą. Gabija šiek tiek nerimauja ir sako, kad reikia neužmiršti, jog 2-ojo turo debatai ne už kalnų ir juos privalu paruošti dar geriau nei pirmuosius. „Beje, norėčiau paskatinti visus moksleivius nebijoti ką nors bandyti, nes tik taip atrasite patys save“, - šypsosi Gabija.

(nukelta į 8 psl.)

(tęsinys iš 7 psl.)

Samanta neslepia, kad visada yra sau sakiusi, jog jei ne mokykloje, tai studijuodama universitete tikrai kažkur savanoriaus. Pasiūlymų savanoriauti buvo nemažai, tačiau gimnazistė vis neatrasdavo tokios srities, į kurią norėtų įsitraukti. „Prieš Kamilei pasiūlant prisidėti prie „Žinau, ką renku“, apie politiką žinojau ypač mažai, bet kad ir kaip būtų keista, ilgai nedvejojau. Turbūt atėjo į galvą suvokimas, kad tuoj prabėgs tas laikas ir pati turėsiu balsavimo teisę - jau visai reikėtų pradėti domėtis politika.

Savanorystė buvo paskatinimas, kurio man reikėjo. Džiaugiuosi, kad mokindamasi pati savo žiniomis galiu dalintis su artimaisiais, draugais ir apskritai su bendruomene, taip pat galiu užkrėsti juos noru domėtis patiems. Be to, norėčiau pasakyti, kad kiekvienas turėtų išbandyti savanoriavimą, ypač jaunas žmogus, nes tai tikrai padeda savęs atradimo kelionėje bei pasirenkant tolimesnį gyvenimo kelią. Niekada nereikia bijoti kažką daryti, išbandyti, reikia atsiminti, kad visgi žmogaus galimybės yra neribotos ir didžiausia kliūtis esame mes patys.“

Džiaugiamės aktyvių gimnazisčių veikla ir linkime, jog 2-asis debatų turas būtų dar sėkmingesnis. **Kviečiame jame dalyvauti spalio 23 d. 18 val. (Jurbarko turizmo ir verslo centro konferencijų salė).**

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Gabija Rinkevičiūtė

PROJEKTO „ŽURNALISTIKOS LABORATORIJA“ BAIGIAMASIS RENGINYS VILNIUJE

Rugsėjo 25 d. Jaunųjų žurnalistų būrelis (vadovė V. Greičiūnienė) vyko į baigiamąjį respublikinio projekto „Žurnalistikos laboratorija“ renginį Vilniuje.

Projekto iniciatorius Karolis Vyšniauskas aptarė visų dalyvių veiklą, žodį tarė JAV ambasados viešųjų ryšių vadovė Sara Styl. Projekte dalyvauti pakviestos tik 5 Lietuvos mokyklos: iš Varėnos, Gargždų, Šakių, Prienų, Jurbarko. Mokiniai apibendrino visų metų veiklą, dalinosi įspūdžiais, pasiekimais, įgytomis žiniomis.

Mūsų mokyklos būrelis su savo mentoriumi fotožurnalistu Artūru Morozovu irgi pasidalino patirtimi. Taip pat Mindaugas Jackevičius, vyr. LRT portalo redaktorius, skaitė paskaitą tema „Drąsa kalbėti, kodėl tai svarbu?“, per kurią papasakojo apie žurnalistų darbą bei sunkumus, su kuriais tenka susidurti.

Smagu, kad renginyje dalyvavo ir studentės, buvusios gimnazistės Akvilė Antanaitytė, Sabina Račaitė, Gustė Pocevičiūtė.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Gabija Rinkevičiūtė

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos laikraštis
Leidžia Jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)
Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas
El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt
El.paštas: rastine@jurbarkogimnazija.lt